КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
ДАНЪЧНИ ОБЛЕКЧЕНИЯ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ИЗИСКВАНИЯТА ЗА МИНИМАЛНА ИЛИ РЕГИОНАЛНА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

Приема се, че предприятие, което получава държавна подкрепа, придобива неоправдано предимство пред конкурентите си. Поради тази причина Договорът за създаване на Европейската общност принципно забранява държавните помощи. Изключение се допуска в случаите, в които такива помощи са оправдани от гледна точка на общото икономическо развитие. За да гарантира спазването на тази забрана, както и с оглед на еднаквото прилагане на изключенията от нея във всички държави-членки на ЕС, Европейската комисия упражнява контрол върху предоставянето на държавни помощи в съответствие с европейското законодателство по държавните помощи.

Като първа стъпка Комисията преценява дали дадено публично подпомагане за конкретно предприятие би било държавна помощ. Тази презумпция се допуска винаги, когато една мярка на помощ отговаря на следните кумулативно изпълнени критерии:

1. има намеса от държавата чрез държавни ресурси, която може да се прояви под каквато и да било форма;

2. има вероятност намесата да окаже влияние върху търговията между държавите-членки;

3. държавната предоставя селективно предимство на един получател, например - предимство на конкретни предприятия или отрасли от промишлеността, или на отделни предприятия, които се намират в конкретни райони;

4. конкуренцията е изкривена или може да бъде изкривена.

Общите мерки на подпомагане не се разглеждат като държавна помощ, защото не са избирателни и се отнасят до всички предприятия, независимо от техния размер, местоположение или отрасъл.

Чл. 107, ал. 1 от ДФЕС (предишен чл. 87, ал. 1 от ДЕО) обявява за несъвместима с вътрешния пазар, доколкото засяга търговията между държавите-членки, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки.

КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
ДАНЪЧНИ ОБЛЕКЧЕНИЯ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ИЗИСКВАНИЯТА ЗА МИНИМАЛНА ИЛИ РЕГИОНАЛНА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

В широк смисъл „държавна помощ" е финансовото подпомагане от държава-членка, облагодетелстващо определени предприятия или дейности, с възможност конкуренцията да бъде нарушена и да се въздейства върху търговията между държавите-членки.

Данъчните облекчения, представляващи държавна помощ за регионално развитие целят да бъдат насърчени инвестициите за производствена дейност в подпомаганите региони в България, в които безработицата за годината, предхождаща текущата година, е била с или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период.

I. ДАНЪЧНО ОБЛЕКЧЕНИЕ, ЗА КОЕТО СЕ ПРИЛАГАТ ИЗИСКВАНИЯТА ЗА МИНИМАЛНА ИЛИ РЕГИОНАЛНА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

1. Данъчно облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната (чл. 184 от ЗКПО)

Корпоративният данък се преотстъпва в размер до 100 на сто на данъчно задължени лица за данъчната им печалба от извършваната производствена дейност, включително производство на ишлеме, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. данъчно задълженото лице:

а) извършва производствена дейност единствено в общини, в които за предходната година преди текущата има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период - в случаите на минимална помощ;

б) извършва производствена дейност в изпълнение на проект за първоначална инвестиция единствено в общини, в които за предходната година преди годината, в която се подава формуляр за кандидатстване за помощ, има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период - в случаите на държавна помощ за регионално развитие;

2. през целия данъчен период данъчно задълженото лице поддържа не по-малко от 10 работни места, като най-малко 50 на сто от тях са заети пряко в извършваната производствена дейност;

3. през целия данъчен период не по-малко от 30 на сто от персонала са лица с постоянен адрес в общини по т. 1;

4. изпълнени са условията по:

а) член 188 - в случаите на минимална помощ, или

б) член 189 - в случаите на държавна помощ за регионално развитие.

КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК
ДАНЪЧНИ ОБЛЕКЧЕНИЯ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ИЗИСКВАНИЯТА ЗА МИНИМАЛНА ИЛИ РЕГИОНАЛНА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

Важно!!! Следва да се отбележи, че това облекчение може да се разглежда както като държавна помощ за регионално развитие, така и като минимална помощ. То се счита за държавна помощ за регионално развитие, ако са изпълнени изискванията на чл. 189 от ЗКПО, или за минимална помощ, ако са изпълнени условията, посочени в член 188 от ЗКПО. В тази връзка е необходимо да се има предвид, че ЗКПО изрично изключва ползването на повече от едно данъчно облекчение по раздел IV на глава двадесет и втора от ЗКПО. Така, ако едно предприятие е ползвало минимална помощ по чл. 184 от ЗКПО през предходната година, а тази година е изпълнило условията по чл. 189 от ЗКПО относно държавната помощ за регионално развитие, то задължително трябва да изключи от обхвата на първоначалната инвестиция активите, в които е инвестиран преотстъпен данък съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗКПО. Основанието за това е разпоредбата на чл. 190, ал. 2 от ЗКПО.

1.1. Приложими дефиниции:

„Производствена дейност" – § 1, т. 28 от ДР на ЗКПО	„Производствена дейност" за целите на чл. 184 е процесът на създаване на нов продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация, както и биологична трансформация на живи животни или растения. Не е производствена дейност създаването на нов продукт в енергийния и авиационния сектор, включително изграждане на летища, летищна инфраструктура и съпътстващи дейности, в случаите на държавна помощ за регионално развитие.

Специфични случаи на преотстъпване (чл. 185 от ЗКПО)

Когато в резултат на увеличената трудова заетост общината отпадне от обхвата на общините по чл. 183, лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 188, запазва това право през следващите 5 последователни години, считано от годината, през която районът отпадне от списъка, при спазване на останалите условия за преотстъпване.
Лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 189, запазва това право за проекта за първоначална инвестиция за данъчните периоди, посочени в заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б" на Българската агенция за инвестиции, но не по-късно от 2027 г.

II. ОБЩИНИ С БЕЗРАБОТИЦА, ПО-ВИСОКА ОТ СРЕДНАТА ЗА СТРАНАТА

1. Общините с безработица **с или над 25 на сто** по-висока от средната за страната се определят ежегодно със заповед на министъра на финансите по предложение на министъра на труда и социалната политика, която се обнародва в „Държавен вестник“. *(Тази разпоредба е относима към данъчното облекчение по чл. 184 от ЗКПО)*

2. Община, чийто административен център е център и на друга община, се включва в списъка по т. 1 въз основа на среднопретегленото ниво на безработица в съответните общини, определено на база на броя на икономически активното население в тях.

Забележка: ***Виж списъка на общините на интернет страницата на Министерство на финансите – www.minfin.bg, в рубриката Данъчна политика, Практически указания, Корпоративен данък.***

III. ОГРАНИЧЕНИЯ ПРИ ПОЛЗВАНЕ НА ДАНЪЧНИТЕ ОБЛЕКЧЕНИЯ

На основание чл. 190, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължено лице **не може да ползва повече от едно** данъчно облекчение по раздел IV от глава двадесет и втора на ЗКПО през една и съща година.